

Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at det er af overordentlig stor Bigtighed, at der er gjensidig Tillid mellem Regjeringen og Folke-repræsentationen, naar denne Tillid skal udgaae deraf, at de troe om hinanden, at de kun have eet Maal for Sie, nemlig Landets Lærv, og at de ere istand til at vide at ramme det, men den skal ingenlunde udgaae deraf, at de have den Mening om hinanden, at de, naar de engang have sagt eller gjort noget aldeles Galt, da som daarlige Mænd paa ingen Maade tillabe, at dette tages tilbage, fordi de nu engang have sagt eller gjort det. Den gjensidige Tillid skal fremgaae deraf, at man antager, at Enhver især har Landets Bedste og ikke sine egne Ideer eller Drømme til Maal.

J. M. Hansen: Den ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) have fremstillet Sagen, som om de, der holdt paa den nuggældende Fernubanelov, satte Partihensyn, personlige Hensyn eller hvad det var man kaldte det, over Hensynet til Landets Vel; men det maa jeg meget stærkt protestere imod; det er fuldkommen uberettiget at gjøre noget Saadant gjældende (Klein: Det har jeg ikke sagt!). Den ærede Rigsdagsmand lod falde Ytringer om, at man vilde helde sig til det Bestaaende istedetfor at tage Hensyn til Landets Vel, og han advarede imod at lade sig bestemme af Luner og Indfald (Klein: Nei!). Jo, det er den ærede Rigsdagsmands Ord, jeg har medskrevet dem strax. — Jeg troer, det er overflødig at sige, at de, der stille sig paa samme Maade som jeg til den nuggældende Lov, have en bestemt Overbeviisning om, at den har ramt det Rette med Hensyn til Landets Vel, og det er netop af den Grund, vi ikke ville forlade den; dermed maa jeg afvise enhver Insinuation om, at der skulde være noget Andet, der bestemte os i denne Henseende. Jeg har undret mig over, at den ærede Indenrigsminister ved denne Leilighed opstiller Partirivninger og Partimansøvrer ligeoverfor Hensynet til Landets Vel; jeg troede virkelig, at den ærede Minister, der ikke selv er fri for at tage Deel i Partirivninger og Partimansøvrer, i sin offentlige Virksomhed dog har ladet sig lede af Hensyn til Landets

Vel. Naar jeg tager Deel i Partimansøvrer og Partirivninger, saa er det for at gennemføre det, som jeg anseer for det Bedste for Landets Vel. Jeg maa derfor ligeledes protestere imod, at Partimansøvrer og Partirivninger opstilles som Noget, der er aldeles forskjelligt fra, hvad Hensynet til Landets Vel kræver. Jeg antager, at den ærede Minister ikke har havt Tid nok til at overveie, hvad han sagde, da han yttrede dette, thi det er en overordentlig stor Forbømmelsesdom over Alle og Enhver, der have taget Deel i politiske Partiers Virksomhed, altsaa ogsaa over den ærede Ministers egen politiske Færd. Den ærede Minister har en egen Maade at betegne sine Modstanderes Virksomhed paa, han har talt om, at vi have sat fulde Seil til, han har talt om, at vi have udstødt et Hjertesuk, han har talt om at udsaae Mistillidens Sæd og andet Saadant. Ja, det er overordentlig let at udfaste slige Ting og sige: deri vil jeg hverken have Rod eller Deel; men den ærede Indenrigsminister bør, naar han vil rette et saa stærkt Angreb paa Nogen eller advare imod Nogen, sige, hvem han sigter til, thi naar han ikke gjør det, saa bringer han dem, som Ubenverdenen og Folk, som læse Tidenden, maae troe, at han har sigtet til, i en mindre reitfærdig Stilling, idet de ikke kunne faae Leilighed til at forsvare sig overfor slige Udtalelser. Dersom den ærede Minister har sigtet til mig, saa vilde jeg overordentlig meget ønske, at han havde sagt det, men da han ikke har sagt det, afviser jeg det som Noget, der ikke angaaer mig. Jeg gjentager, at min Stilling til denne Sag er den samme som til enhver anden Sag her i Thinget; at det, hvoraf jeg lader mig lede og bestemme, er Hensynet til Landets Vel, og jeg protesterer imod, at man tillægger mig nogen anden Grund — det har Ingen Ret til at gjøre.

Indenrigsministeren: Jeg vil gjentage, at jeg haaber, at det skal stadfæste sig ved tredie Behandling, hvad der viste sig ved anden Behandling, at det ved saa alvorlige Spørgsmaal er selve Spørgsmaalet, der bliver det afgjørende, og at Thinget derfor, dersom det af Hensyn til den større Udgift, det vil medføre, ikke finder det rigtigt at substituere det oprindelige